

Outline

- Chapters 1-2 The story begins: Iyov is unknowingly transported to a parallel universe
- Chapter 3 Iyov suffers, and responds with furious frustration
- Chapters 4-26 Three rounds of speeches
 - 4-14 Round One: Taking positions
 - 15-21 Round Two: Punishment of the wicked. Harshness from the visitors; Iyov pleads for mercy
 - 22-26 Round Three: Sharpening of positions. The visitors bring charges against Job, who denies it.
- Chapters 27-37 Odd interludes
 - 27-31 Closing speeches of Iyov. Rejects wisdom as a means to truth. Summary of his experiences.
 - 32-37 Elihu insists that Gd communicates, and is benevolent, and His deeds are perfect.
- Chapters 38-41 Gd speaks, to deny the possibility of communication
- Chapter 42 Gd sides with Iyov, restores his family and adds wealth

1. Talmud, Bava Batra 15a-b

"משה כתב ספרו ופרשת בלעם ואיוב." מסייעא ליה לר' לוי בר לחמא, דא"ר לוי בר לחמא: איוב בימי משה היה, כתיב הכא: "מי יתן אפוא ויכתבון מלי", וכתיב התם: "ובמה יודע אפוא." ואימא בימי יצחק, דכתיב מי אפוא הוא הצד ציד! ואימא בימי יעקב, דכתיב "אם כן אפוא זאת עשו!" ואימא בימי יוסף, דכתיב "איפה הם רועים!" לא ס"ד, דכתיב "מי יתן בספר ויוחקו", ומשה הוא דאיכרי מחוקק, דכתיב "וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון..."

יתב ההוא מרבנן קמיה דר' שמואל בר נחמני, ויתב וקאמר איוב לא היה ולא נברא אלא משל היה. א"ל, עליך אמר קרא, "איש היה בארץ ערץ איוב שמו."

- אלא מעתה, "ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה וגו', " מי הוה? אלא משל בעלמא, הכא נמי משל בעלמא.
- א"כ, שמו ושם עירו למה?

רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו, איוב מעולי גולה היה, ובית מדרשו בטבריא היה...

"Moshe wrote his book, the passage of Bilam and Iyov." This supports Rabbi Levi bar Lachma's statement: Iyov was in Moshe's time. Iyov 19:23 uses the word אפוא and in Shemot 32:16 Moshe used the word אפוא. But then he could have been in Yitzchak's time (Bereishit 27:33) or Yaakov's time (Bereishit 43:11) or Yosef's time (Bereishit 37:16)! Don't think that; Iyov 19:23 also uses the term יוחקו, and Moshe was called מחוקק, as in Devarim 33:21...

A sage before Rabbi Shemuel bar Nachmani said: Iyov did not exist and was not created; he was a parable.

- Rabbi Shemuel bar Nachmeni said: To you it says, "There was a man in the land of Utz, and his name was Iyov!"
- But then Shemuel II 12:3, "The pauper had naught but one small lamb he had bought, and he nurtured her, etc." – was there such a person? He was a parable, and so too here!
- But then why tell his name and city?

Rabbi Yochanan and Rabbi Elazar said: Iyov was among those who ascended from the [Babylonian] Diaspora, and his study hall was in Tiberias...

2. Rambam, Guide of the Perplexed 3:22

ענין איוב הנפלא הוא מכת מה שאנחנו בו, ר"ל שהוא משל לבאר דיעות בני אדם בהשגחה, וכבר ידעת באורם ומאמר קצתם "איוב לא היה ולא נברא אלא משל היה," ואשר חשבו שהיה ונברא ושהוא ענין שאירע, לא ידעו לו לא זמן ולא מקום... וזה ממה שיחזק מאמר מי שאמר לא היה ולא נברא...

The incredible matter of Iyov is of the type we have been discussing, a parable to explain human views regarding Divine supervision. You already know their explanation, and how some have said, "Iyov did not exist and was not created; he was a parable," and how those who thought he existed and was created and his story is about a real event knew neither his time nor his location... This strengthens the view that he did not exist and was not created...

3. The trial of humanity Iyov 1:6-11 (1621)

4. Rambam, Moreh haNevuchim 3:22

לא אמר "ויבאו בני האלקים והשטן להתיצב על ד", שאז היה נראה שמציאות הכל על יחס אחד ועל ערך אחד, אבל אמר "ויבאו בני האלקים להתיצב על ד' ויבא גם השטן בתוכם." וכיוצא בזה המאמר לא נאמר אלא במי שבא בלתי מכוון ולא מבוקש לעצמו, אבל כאשר באו מי שכיון בואם בא זה בתוך הבאים.

It did not say, "And the *bnei ha'Elokim* and the Satan came to stand before Gd," which would have indicated that all were in one relationship, as equals. Rather, it said, "And the *bnei ha'Elokim* came to stand before Gd, and the Satan was also among them." Language like this is stated only regarding someone who was not intended or invited personally. When the intended parties came, he mixed into the group as well.

5. Prof. Amos Chacham (20th century Israel), Daat Mikra Commentary to Iyov 1:7

ולא קרא השטן בשם מקום מסוים, שממנו בא. ונראה, שכוונתו לומר: לא באתי להודיע על חטא מיוחד שנעשה באחד המקומות, אלא כל הארץ כולה מלאה חטאים, כי אדם אין צדיק בארץ.

Satan did not name a particular place from which he had come. Apparently, he meant to say, "I have not come to inform of a particular sin performed in one place; rather, the whole land is filled with sin, for there are no righteous people on earth."...

6. The Trial of Gd Iyov 13:17-14:6 (1637-1639), 16:17-22 (1643)

7. Talmud, Gittin 57a

אכשליה פומיה לבר דרומא ואמר הלא אתה אלקים זנחתנו ולא תצא אלקים בצבאותינו דוד נמי אמר הכי דוד אתמוהי קא מתמה
Bar Daroma's mouth caused him to stumble. He said, "Gd, You have forsaken us, and Gd does not go out with our armies!" But did David also say this (in Tehillim 60:12)? David was expressing shock.

8. The Conclusion of the Trials

The trial of Gd Iyov 42:3-6 (1677)

The trial of Man Iyov 42:7-9 (1677)